

DOI 10.47315/archives2021.326.104
УДК 930.253:342.7](477)

Людмила Дідух

кандидатка історичних наук,
завідувачка відділу технологічного забезпечення
архівної справи,
Український науково-дослідний інститут
архівної справи та документознавства
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6370-6866>

Наталія Залеток

кандидатка історичних наук,
завідувачка відділу архівознавства,
Український науково-дослідний інститут
архівної справи та документознавства
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5319-3876>

ДОСВІД УКРАЇНСЬКИХ АРХІВІВ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ ТА НАДАННЯ ДОСТУПУ ДО ДОКУМЕНТІВ, ЩО МІСТЯТЬ ПЕРСОНАЛЬНІ ДАНІ

Анотація. **Мета роботи** – проаналізувати вітчизняний практичний досвід щодо організації роботи з документами державних архівів, що містять персональні дані. **Методологія дослідження:** були застосовані методи аналізу та синтезу, індукції та дедукції, аналогії, порівняння та узагальнення. Емпірична база дослідження ґрунтувалася на вивченні наявної сучасної практики державних архівів щодо організації доступу користувачів до документів, що містять персональні дані. Під час збирання даних щодо практичного досвіду державних архівів було застосовано метод анкетування. **Наукова новизна.** Практичний досвід українських архівів щодо організації роботи з документами, що містять персональні дані, досліджується вперше. Результат дослідження може бути використаний під час випрацювання єдиного методичного документа, який у майбутньому міг би лягти в основу спеціального законодавства для архівної галузі. **Висновки.** Наразі в державних архівах спостерігаються труднощі з організацією доступу до документів, що містять персональні дані. Пов'язано це з комплексом причин, серед яких – відсутність спеціального законодавства і необхідність пошуку підстав для задоволення або відхилення запиту на таку інформацію в різних нормативно-правових актах; недостатнє матеріально-технічне забезпечення архівів, яке унеможливує знеособлення персональних даних у документах тощо. Видається очевидним необхідність підвищення обізнаності працівників архівів із чинним законодавством у сфері захисту персональних даних та його узгодження зі спеціальним законодавством в архівній сфері, ініціювання змін у типових нормах часу і виробітку

на основні види робіт в архівах, уведення в архівах реєстрів документів, що містять персональні дані, а також розроблення та представлення на громадське обговорення примірного алгоритму дій у разі надходження до архіву запиту на доступ до персональної інформації для прискорення його виконання.

Ключові слова: архівний документ; персональні дані; конфіденційність; доступ до інформації.

Бажання забезпечити своє приватне життя від втручання з боку державних органів та сторонніх осіб викликало необхідність розроблення та удосконалення законодавства у сфері захисту персональних даних. У нашій державі спеціальний законодавчий акт щодо цього – Закон України «Про захист персональних даних» – був прийнятий у 2010 р. із метою захисту права громадян України на приватність. Відповідно до ст. 1 Закону, «персональні дані – відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована»¹.

Поява цього нормативного акта вплинула на архівну сферу, адже в чималій кількості документів, які зберігаються в державних архівах, містяться конфіденційні персональні дані про фізичних осіб, а, отже, доступ до них має бути обмежений, якщо інше не передбачено законом. Під час розгляду запитів на надання доступу до документів, що містять персональні дані, які є конфіденційною інформацією, основною складністю є те, що в українському законодавстві «ні право на інформацію, ні право на приватність не мають пріоритету одне над одним. Тільки в конкретній ситуації з врахуванням конкретних обставин ми можемо сказати, яке з цих прав переважає»². Отже, кожен запит на надання доступу до названих документів має розглядатися індивідуально. Для ухвалення того чи іншого рішення архівістові необхідно послуговуватися низкою різних законодавчих актів, адже наразі в Україні немає єдиного комплексного нормативного чи методичного документа з рекомендаціями щодо надання доступу до інформації, що містить персональні дані, та її використання.

Проблема захисту персональних даних в контексті доступу до документів, що зберігаються в архівних установах, досить рідко виступала окремим предметом для дослідження. Український аспект цього

---

¹ Про захист персональних даних: Закон України від 01 червня 2010 р. № 2297-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text> (дата звернення: 10.07.2020).

² Буртник Х. Конфіденційна інформація, інформація про особу та персональні дані: співвідношення і регулювання. URL: <https://cedem.org.ua/analytics/konfidentsijna-informatsiya-informatsiya-pro-osobu-ta-personalni-dani-spivvidnoshennya-i-regulyuvannya/> (дата звернення: 10.07.2020).

питання в міжнародному контексті викладено в роботах М. Палієнко³. Загальну характеристику зарубіжного законодавства про захист персональних даних та його впливу на архівну сферу подано у «Бюлетені Галузевого центру науково-технічної інформації з архівної справи та документознавства» (Вип. 2(28), 2017 р.)⁴. Еволюція законодавчого регулювання захисту персональних даних в Україні та світі відображена у працях В. Пилипчука та В. Брижка⁵. Водночас наукові студії, спрямовані на вивчення поточного стану реалізації законодавства України, яке регулює доступ до персональних даних, у державних архівах не проводилися. Проте необхідність такого дослідження очевидна, адже його результат може бути використаний під час випрацювання єдиного методичного документа, який у майбутньому міг би лягти в основу спеціального законодавчого документа для архівної галузі.

Мета статті – проаналізувати вітчизняний практичний досвід щодо організації роботи з документами державних архівів, що містять персональні дані.

Для реалізації поставленої мети було проведено опитування державних архівів та проаналізовано отримані відповіді з огляду на чинне законодавство. Дослідження проводили наукові працівники Українського науково-дослідного інституту архівної справи та документознавства (УНДІАСД) у межах виконання науково-дослідної роботи «Дослідження питань використання та забезпечення доступу до документів державних архівів, що містять персональні дані» на замовлення Державної архівної служби України відповідно до наказу від 10.12.2019 № 96 «Про організацію виконання наукових робіт у сфері архівної справи та діловодства у 2020 році» та Тематичного плану науково-дослідних

³ *Paliienko M.* Personal Data Protection and Access to Archives in Ukraine: From the National and International Perspective // *Atlanti*. № 2. Р. 61–70; *Її жс.* Актуальні питання захисту персональних даних та збереження приватних архівів на 28-му Міжнародному архівному форумі у м. Трієст (Італія) // *Архіви України*. 2018. № 5–6. С. 234–243.

⁴ Доступ до архівних документів в європейських країнах: інформаційно-аналітичний огляд // *Бюлетень Галузевого центру науково-технічної інформації з архівної справи та документознавства*. Вип. 2(28) / *Держ. арх. служба України, Укр. наук.-дослід. ін-т арх. справи та документознавства, Галуз. центр наук.-техн. інформації з арх. справи та документознавства*; уклад.: А. А. Майстренко, Р. В. Романовський, А. І. Титаренко. Київ, 2017. С. 6–58.

⁵ *Брижко В. М.* Сучасні основи захисту персональних даних в європейських правових актах // *Інформація і право*. 2016. № 3(18). С. 45–57; *Пилипчук В. Г., Брижко В. М.* Інформаційна безпека та приватність у сфері захисту персональних даних // *Інформація і право*. 2016. № 4(19). С. 60–70; *Їх же.* Реформування і розвиток системи захисту персональних даних в Україні // *Інформація і право*. 2017. № 3. С. 5–21; *Їх же.* Трансформація системи захисту персональних даних та приватності в контексті євроінтеграції України // *Вісник Національної академії правових наук України*. 2017. № 3. С. 36–50.

робіт, що виконуються Українським науково-дослідним інститутом архівної справи та документознавства за рахунок коштів Державного бюджету, на 2020 рік (державний реєстраційний номер 0120U002121).

Було укладено та надіслано анкету-опитувальник до 50-ти державних архівів. Відповідь надійшла від 35-ти державних архівів, із них 4 повідомили, що не мають на зберіганні документів, які містять персональні дані, 1 архів не надав письмових відповідей на запитання анкети. У зв'язку з цим, за результатами опитування аналізуванню підлягали відповіді 30-ти архівів. Із них – 2 центральні, 4 галузевих, 22 обласні, 2 архівні відділи при райдержадміністраціях, а саме: центральні: Центральний державний науково-технічний архів України (ЦДНТА України); Центральний державний електронний архів України (ЦДЕА України); галузеві: Галузевий державний архів Міністерства оборони України; Галузевий державний архів Служби безпеки України; Галузевий державний архів Служби зовнішньої розвідки України; Галузевий державний архів Управління державної охорони України; обласні: Державний архів Вінницької області; Державний архів Волинської області; Державний архів Дніпропетровської області; Державний архів Донецької області; Державний архів Житомирської області; Державний архів Запорізької області; Державний архів Івано-Франківської області; Державний архів Київської області; Державний архів Кіровоградської області; Державний архів Луганської області; Державний архів Миколаївської області; Державний архів міста Києва; Державний архів Сумської області; Державний архів Тернопільської області; Державний архів Харківської області; Державний архів Херсонської області; Державний архів Хмельницької області; Державний архів Черкаської області; Державний архів Чернівецької області; Державний архів Чернігівської області; архівні відділи при райдержадміністраціях: архівний відділ при Гадяцькій районній державній адміністрації; Архівний відділ при Млинівській районній державній адміністрації.

Анкета-опитувальник містила такі запитання:

1. Які види документів, що містять персональні дані, зберігаються у вашому архіві?

2. У який спосіб у вашому архіві зараз оформлюється запит на надання доступу до архівних документів, що містять персональні дані (письмово, у вигляді електронного листа)? Надайте, будь ласка, форму такого запиту (якщо є).

3. Якими нормативними документами керуються відповідальні особи у прийнятті рішення про надання чи відмову у наданні доступу до документів, що містять персональні дані? Чи є у вашому архіві внутрішня інструкція щодо алгоритму дій під час прийняття рішення про надання доступу до документів, що містять персональні дані? Якщо так, просимо надати.

4. Хто є відповідальною особою, на яку покладено розгляд запиту про надання чи відмову у наданні доступу до документів, що містять персональні дані?

5. Якою є найпоширеніша причина відмови користувачеві у доступі до документів, що містять персональні дані, у вашому архіві?

6. Чи анонімізує архів персональні дані третіх осіб, що містяться в документі, копії фонду користування у випадку надання доступу користувачеві до інформації про особу? Якщо так, то просимо конкретизувати, в який саме спосіб (залежно від типів документів, що зберігає архів, та наявного в установі обладнання і кадрових ресурсів для цього).

7. Чи стикався ваш архів із проблемами будь-якого характеру (правового, технічного, кадрового тощо) під час надання користувачам доступу до документів, що містять персональні дані? Якщо так, то з якими і що потрібно для їх усунення?

Проаналізувавши отримані відповіді, було з'ясовано, що персональні дані, доступ до яких обмежено законом, можуть міститися в різних видах документів. Труднощі для працівників архівів полягають, насамперед, у тому, що за назвою документа точно визначити, чи містить він такі дані, неможливо. Водночас в архівах не ведуться реєстри документів, які містять персональні дані, а в «Типових нормах часу і виробітку на основні види робіт, що виконуються у державних архівних установах»⁶ не зазначені види робіт із вивчення документів на предмет виявлення персональних даних, які віднесені до конфіденційної інформації.

Жоден з опитаних державних архівів не розробляв спеціального додатку до форми запиту для користувачів, які хочуть отримати доступ до конфіденційних персональних даних в архівних документах. Ці запити наразі оформлюються відповідно до зразків, поданих у Порядку користування документами Національного архівного фонду, що належать державі, територіальним громадам⁷, письмово, за допомогою засобів електронного зв'язку, поштою чи під час особистого прийому громадян.

Всі архіви заявили про відсутність внутрішньої інструкції щодо алгоритму дій під час прийняття рішення про надання доступу до документів, що містять конфіденційні персональні дані, складеного

⁶ Типові норми часу і виробітку на основні види робіт, що виконуються у державних архівних установах, затверджені наказом Державної архівної служби України від 29 квітня 2020 р. № 45. URL: https://srpi.archives.gov.ua/tmp/1328_1.pdf (дата звернення: 29.01.2021).

⁷ Порядок користування документами Національного архівного фонду, що належать державі, територіальним громадам, затверджений наказом Міністерства юстиції України 19 листопада 2013 р. № 2438/5, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 21 листопада 2013 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1983-13#Text> (дата звернення 29.01.2021).

на основі чинної нормативно-правової бази. Водночас законодавство України, яке регулює використання персональних даних, представлено низкою взаємопов'язаних законів, правил, положень, роз'яснень тощо. Це суттєво ускладнює роботу працівників архівів та збільшує вірогідність помилки внаслідок необізнаності з положеннями того чи іншого нормативно-правового документа.

Здебільшого відповідальними особами, які розглядають запит про надання чи відмову в наданні доступу до документів, що містять персональні дані, є працівники структурного підрозділу державного архіву, який відповідає за використання документів. Остаточне рішення про задоволення чи відхилення запиту на доступ до персональних даних з обмеженим доступом ухвалює керівник архівної установи, або особа, яка виконує його обов'язки.

Найбільш поширеною причиною відмови користувачам у доступі до документів, що містять персональні дані, є відсутність у них необхідних документів, визначених законодавством, зокрема, документа, що засвідчує родинні зв'язки з особою, яка є суб'єктом персональних даних, нотаріально завіреного доручення від особи або її родичів. Також користувачам не надається доступ до документів, які містять персональні дані третіх осіб, у разі віднесення документів до державної таємниці, відмови фондоутворювача у наданні такого дозволу, відсутності в архіві запитуваної інформації. Водночас 5 архівів повідомили про те, що не відмовляли користувачам у доступі до інформації, що містить персональні дані, зокрема, через відсутність запитів щодо неї.

Також було зафіксовано не зовсім коректне розуміння законодавства з боку 3-х архівів. Так, в одному з них користувачам, згідно із відповіддю, поданою в анкеті, відмовляли у доступі до документів у зв'язку з тим, що «запитуються відомості з документів, створених раніше 75 років при відсутності документального підтвердження факту смерті особи, про яку йдеться». Свідectво про смерть не є підставою переходу інформації про особу до відкритих даних, це все ще – конфіденційна інформація, яка перестала належати до персональних даних⁸. У 5-ти інших архівах повідомили про відсутність обмежень щодо роботи з документами в читальному залі архіву у зв'язку з труднощами у їх забезпеченні через нестачу обладнання та кадрових ресурсів. Припускаємо, що фактична кількість таких архівів значно більша. Адже з 30-ти опитаних нами установ анонімізують персональні дані з обмеженим доступом у більшості або у всіх випадках лише 11 (з них шляхом замарковування – 5, шляхом видавання витягів, довідок, відповідей на запитання тощо – 3, шляхом замарковування та видавання витягів,

⁸ Буртник Х. Зазнач. твір; Про поховання та похоронну справу: Закон України від 10.07.2003 № 1102-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1102-15#Text> (дата звернення: 10.11.2020).

довідок, відповідей на запитання тощо – 3), не стикалися з такою необхідністю 5 архівів, не анонімують – 13, ще 1 установа не надала інформацію (рис. 1). Відсутність анонізації означає, що до рук 3-х осіб можуть потрапити конфіденційні персональні дані фізичної особи без її добровільної згоди, а це суперечить українському законодавству.

Рис. 1. Анонімізація персональних даних у державних архівах

Також суперечать чинним нормативно-правовим актам рішення про відмову користувачам у доступі до всього документа через наявність у ньому персональних даних третіх осіб. Оскільки, відповідно до § 7 ст. 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації», «обмеженню доступу підлягає інформація, а не документ», користувачеві для ознайомлення треба надати інформацію, доступ до якої необмежений⁹. Проте ситуацію, що склалася навколо цієї проблеми, не можна назвати однозначною. Адже, з одного боку, у вітчизняному законодавстві обмежується доступ до інформації, а не до документа, а з іншого – архівні установи зазвичай не мають необхідних ресурсів для забезпечення знеособлення інформації, наприклад, виготовлення копій документів із замаркованою конфіденційною інформацією з метою подальшого надання їх користувачам.

Відповідаючи на питання про проблеми під час надання користувачам доступу до документів, що містять персональні дані, 3 державні архіви не надали інформації, 16 заявили про те, що з жодними проблемами не стикалися, 11 повідомили про наявність проблем. Їх доцільно об'єднати у такі блоки:

⁹ Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січня 2011 р. № 2939-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text> (дата звернення: 10.07.2020).

1) *кадрові*: брак працівників. Наприклад, якщо в читальному залі працює лише 1 співробітник, то при одночасному відвідуванні кількома користувачами складно якісно організувати роботу щодо їх обслуговування, особливо це стосується організації доступу до документів, що містять персональні дані;

2) *матеріально-технічні*: відсутність окремих приміщень під читальні зали, персональних комп'ютерів та копіювально-розмножувальної техніки; складнощі під час організації доступу до документів, які містять персональні дані не лише користувача як об'єкта персональних даних, але й персональні дані третіх осіб; відсутність можливості створити цифровий фонд користування чи копію архівного документа з метою подальшого знеособлення даних у зв'язку з відсутністю обладнання, програмного та кадрового забезпечення;

3) *правові*: користувачі не надавали документів із підтвердження родинних зв'язків з особою, щодо якої проводився пошук персональних даних, або нотаріально засвідчених доручень. Користувачі, які працюють над історичною тематикою, замовляють справи, в яких містяться персональні дані, і копіюють власними технічними засобами таку інформацію. У разі відмови у доступі до таких документів або ненаданні дозволу на їх копіювання, скаржаться керівництву архіву та в інстанції вищого рівня; трапляються випадки, коли адвокати звертаються до архівів з вимогою надати інформацію про третіх осіб, із котрими ними не укладено договори про надання правової допомоги. Як правило, ця інформація стосується тих осіб, із котрими в їхніх клієнтів правовий спір; нерідко користувачі, намагаючись отримати доступ до персональних даних (наприклад, майнових відомостей) сторонніх осіб, надсилають запити, посилаючись на Закон України «Про доступ до публічної інформації». У разі відмови, наданої відповідно до законодавства, звертаються зі скаргами; відсутність обновлюваних відомостей про те, чи певна особа ще жива, адже від цього залежить, містить документ персональні дані чи ні; труднощі під час видавання копій рішень (не витягів з них), до яких додаються списки осіб із будь-яких питань (про виділення земельних ділянок, перебування на квартирному обліку тощо).

4) *інші*: за заголовком справи не завжди зрозуміло, чи містить вона документи з персональними даними.

Отже, наразі в державних архівах спостерігаються труднощі з організацією доступу до документів, що містять персональні дані. Пов'язано це з комплексом причин, серед яких – брак спеціального галузевого законодавства і необхідність пошуку підстав для задоволення або відхилення запиту на таку інформацію в різних нормативно-правових актах; недостатнє матеріально-технічне забезпечення архівів, яке унеможливує знеособлення персональних даних у документах; відсутність реєстрів документів, які містять персональні дані; відсут-

ність у «Типових нормах часу і виробітку на основні види робіт, що виконуються у державних архівних установах» виду робіт із вивчення документів на предмет виявлення персональних даних, які віднесені до конфіденційної інформації тощо.

З огляду на це, очевидною є необхідність підвищення обізнаності працівників архівів із чинним законодавством у сфері захисту персональних даних та його узгодження зі спеціальним законодавством в архівній сфері, ініціювання змін до норм часу та виробітку на роботи у державних архівах, запровадження реєстрів документів, що містять персональні дані, а також розроблення та представлення на громадське обговорення примірного алгоритму дій у разі надходження до архіву запиту на доступ до персональної інформації для прискорення виконання запитів користувачів щодо доступу до документів, що містять персональні дані.

REFERENCES

1. Bryzhko, V. (2016). Suchasni osnovy zakhystu personalnykh danykh v yevropejskykh pravovykh aktakh [Modern bases of personal data protection in European legal acts]. *Informatsiia i pravo*, 3(18), 45–57. [in Ukrainian].
2. Burtnyk, Kh. (2019). Konfidentsiina informatsiia, informatsiia pro osobu ta personalni dani: spivvidnoshennia i rehuliuвання [Confidential information, personal information and personal data: relationships and regulation]. Retrieved from: <https://bit.ly/2M5DeZR> [in Ukrainian].
3. Maistrenko, A, Romanovsky, R, & Tytarenko, A (Eds.). (2017). Dostup do arkhivnykh dokumentiv v ievropejskykh krainakh: informatsijno-analitychnyj ohliad [Access to archival documents in European countries: an information-analytical review]. In *Biuletyn Haluzevoho tsentru naukovo-tekhnichnoi informatsii z arkhivnoi spravy ta dokumentoznavstva* (Vol. 2(28), pp. 6-58). Kyiv. [in Ukrainian].
4. Paliienko, M. (2018). Aktualni pytannia zakhystu personalnykh danykh ta zberezhenntia pryvatnykh arkhiviv na 28-mu Mizhnarodnomu arkhivnomu forumi u misti Triest (Italiia) [Current issues of personal data protection and preservation of private archives at the 28th International Archival Forum in Trieste (Italy)]. *Arkhivy Ukrainy*, 5-6, 234–243. [in Ukrainian].
5. Paliienko, M. (2018). Personal Data Protection and Access to Archives in Ukraine: From the National and International Perspective. *Atlanti*, 2, 61–70.
6. Poriadok korystuvannia dokumentamy Natsionalnoho arkhivnoho fondu, scho nalezhat derzhavi, terytorialnym hromadam [The procedure for using the documents of the National Archival Fund belonging to the state, territorial communities]. Retrieved from: <https://bit.ly/3j2829F> [in Ukrainian].
7. Pro dostup do publichnoi informatsii: Zakon Ukrainy [On the access to public information: Law of Ukraine]. Retrieved from: <https://bit.ly/3oyC8CJ> [in Ukrainian].
8. Pro pokhovannia ta pokhoronnu spravu: Zakon Ukrainy [On burial and funeral business: Law of Ukraine]. Retrieved from: <https://bit.ly/39txB0f> [in Ukrainian].

9. Pro zakhyst personalnykh danykh: Zakon Ukrainy [On personal data protection: Law of Ukraine]. Retrieved from: <https://bit.ly/3adObQP> [in Ukrainian].

10. Pylypchuk, V. & Bryzhko, V. (2016). Informatsiina bezpeka ta pryvatnist u sferi zakhystu personalnykh danykh [Information security and privacy in the field of personal data protection]. *Informatsiia i pravo*, 4(19), 60–70. [in Ukrainian].

11. Pylypchuk, V. & Bryzhko, V. (2017). Reformuvannia i rozvytok systemy zakhystu personalnykh danykh v Ukraini [Reforming and developing the personal data protection system in Ukraine]. *Informatsiia i pravo*, 3, 5–21. [in Ukrainian].

12. Pylypchuk, V. & Bryzhko, V. (2017). Transformatsiia systemy zakhystu personalnykh danykh ta pryvatnosti v konteksti yevrointehratsii Ukrainy [Transformation of the system of personal data protection and privacy in the context of Ukraine's European integration]. *Visnyk Natsionalnoi akademii pravovykh nauk Ukrainy*, 3, 36–50. [in Ukrainian].

13. Typovi normy chasu i vyrobtku na osnovni vydy robit, scho vykonuiutsia u derzhavnykh arkhivnykh ustanovakh [Typical norms of time and production for the main types of work performed in state archival institutions]. Retrieved from: <https://bit.ly/3aiI25W> [in Ukrainian].

Liudmyla Didukh

Candidate of Historical Sciences,
Head of the Department
for Archival Affairs Technological Support
Ukrainian Research Institute
of Archival Affairs and Records Keeping
<https://orcid.org/0000-0002-6370-6866>

Nataliia Zaliatok

Candidate of Historical Sciences,
Head of the Department for Archival Studies
Ukrainian Research Institute
of Archival Affairs and Records Keeping
<https://orcid.org/0000-0002-5319-3876>

EXPERIENCE OF UKRAINIAN ARCHIVES IN USING AND GRANTING ACCESS TO DOCUMENTS THAT CONTAIN PERSONAL DATA

Abstract. The aim of the work is to analyze the domestic experience in organizing work with documents of state archives containing personal data. The methodology of research includes methods of analysis and synthesis, induction and deduction, analogy, comparison and generalization. The empirical basis of the study is represented by the current practice of state archives on the organization of access to documents containing personal data. A questionnaire method was used to collect data on the experience of state archives. **Scientific novelty.** The practical experience of Ukrainian archives in organizing work with documents that contain

personal data is being studied for the first time. The result of the research can be used in the development of a single methodological document, which in the future could become a basis of special legislation for the archival industry. **Conclusions.** Currently, there are difficulties in the state archives with the organization of access to documents containing personal data. This is due to a set of reasons, including the lack of special legislation and the need to find grounds for satisfying or rejecting the request for such information in various legislative acts; poor technical and logistical support of archives, which makes it impossible to depersonalize personal data in documents, etc. In view of this, it is obvious that archivists need to improve their knowledge of current legislation in the field of personal data protection and its harmonization with special legislation in the field of archives, initiate changes to time and production standards, introduce registers of documents containing personal data and submit for public discussion an approximate algorithm of actions in case of request for access to personal information to expedite the progress with it.

Key words: archival document; personal data; confidentiality; access to information.